

гр. Перник, 21 май, 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети май през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. ***и с участието на прокурор Ц.***, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 179 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

С решение, постановено по нах дело № 1678/2014 г., РС Перник е отменил НП № 14-1158-001868/28.VII.2014 г., издадено от началник сектор ПП при ОДМВР Перник, в частта, с която на Е.Н. *** е било наложено административно наказание на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - "глоба" в размер на 300 лева, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като е потвърдил НП в останалата част, за наложени административни наказания глоба за нарушения по чл. 100, ал. 1, т. 1 и чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу решението на РС, в частта, с която е потвърдено НП е постъпила касационна жалба от Е.Н.***. Касаторът твърди, че в тази част решението на РС е незаконосъобразно, тъй като не са съобразени съществени процесуални нарушения, допуснати от АНО при съставяне на АУАН и издаване на НП. Иска отмяна на решението на РС и на НП в обжалваната част. В касационната жалба са развити подробни правни доводи за наличието на процедурни нарушения.

Ответникът по касационната жалба – не взема отношение.

Представителят на окръжна прокуратура предлага да се остави в сила обжалваното решение.

Касационен състав на Административен съд Перник, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Развитите съображения за допуснати съществени процесуални нарушения от страна на АНО не се споделят. Не се излагат нови обстоятелства, противни на тези, при които е установена съвкупността от административни нарушения, което е дало повод за налагането на административни наказания "глоба" за тези нарушения.

Съдът е извел, че АУАН и НП са издадени в съответствие с чл. 42 и 57 от ЗАНН. Приел е, че е налице извършване на вменените нарушения, предвид безспорно установеното към момента на проверката, че касатора, като водач на МПС и участник в движението не е носел контролен талон към свидетелство за управление на МПС, също така е управлявал автомобила без да ползва обезопасителен колан. За извършените нарушения, законосъобразно са наложени санкции в предвидените размери в ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи, свидетелство за управление на моторно

превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. За допуснатото нарушение водача се наказва с "глоба" в размер на 10, предвидено в разпоредбата на чл. 183, ал.1, т.1, предл. 2 от ЗДвП. Не се спори по делото, а и самия водач не отрича, че при извършената проверка от служители на ПП при ОДМВР Перник същия не е представил при поискване от тях контролния талон към притежаваното от него СУМПС. Без значение е развитото оплакване, че в АУАН и НП нямало точно описание на нарушението, от което имало нарушение на чл. 57, т. 5 от ЗАНН. На първо място – такъв порок не е установен от РС във въззивното производство пред него; на следващо място – в АУАН е въведено описание на нарушението – при извършена проверка не е представен контролен талон към СУМПС, което се субсумира в нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 пр. последно от ЗДвП. Последното вменява задължение на водача носенето на контролния талон към свидетелството за управление. В хода на производството пред АНО не са посочени причини за неизпълнение на това законово задължение, което по същината си прави констатациите по установяване на нарушението безспорни и правилно е ангажирана на административно наказателната отговорност на касатора в тази част на НП.

По същия начин следва да се отговори и на оплакването, че има допуснати съществени процесуални нарушения по издаденото НП в частта, с която е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Неоснователно е оплакването за постановяване на неправилен, поради противоречие с материалния закон, съдебен акт. Въззивният съд е установил действителната фактическа обстановка, неоспорена със надлежни доказателствени средства и правилно е приложил материалния закон. Районният съд е събрал по надлежния ред допустими и относими доказателства, установяващи правнорелевантните за случая факти и обстоятелства, въз основа на които е формулирал правни изводи за доказаност на нарушението по тази разпоредба. Фактическата обстановка, описана в акта и НП изцяло се подкрепя от събраните по делото гласни доказателства /св.показания на актосъставителя/. По делото не са ангажирани каквито и да било други доказателства, които да опровергават или да поставят под съмнение, изложените в акта и НП факти и обстоятелства. В тази връзка следва да се посочи, че издаденият акт е редовно съставен и поради не опровергаването на фактическите обстоятелства, доказателствената му сила относно съдържащите се в него констатации следва да се зачете от съдебния състав.

След като в производството по обжалване не са релевирани доказателства, оборващи презумпцията на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, правилно районният съд е приел за безспорна отразената в акта и наказателното постановление фактическа обстановка и въз основа на същата е направил обоснован извод за съставомерност на нарушенията.

Поради изложеното касационният състав на Административен съд счита, че РС е постановил правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила. Неоснователни са възраженията в касационната жалба. По делото не са налице доказателства в подкрепа на твърденията на касатора, че АУАН е съставен и НП е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и материалния закон, които да обосновават незаконосъобразността на НП. В производството по издаване на оспорваното НП не е нарушено правото на защита на касатора, като му е била дадена възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вменените му нарушения и да направи възражения по съставения акт, което същият не е направил в законоустановения срок, нито е провел обратно

доказване по д форма на възражение пред въззивния съд. Налице е единство в описанието на нарушенията и правната им квалификация в АУАН и НП. По делото от писмените доказателства и свидетелските показания на актосъставителя, безспорно се установяват извършените нарушения. Цитирането в НП на текстовете на разпоредбите, по които са квалифицирани нарушенията на касатора, изложено като касационно основание, също не представлява нарушение, като в НП е дадено също и конкретно описание на извършените нарушения. В АУАН и НП е налице яснота и съответствие в описанието на извършените нарушения и в правната им квалификация. Наложеният размер на санкциите в НП са в определения от закона размер.

Мотивиран така и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 188/19.III.2015 г., постановено по нах дело № 1678/2014 г. по описа на РС Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /П/

Членове: 1. /П/

2./П/